

Veľká udalosť

Príbeh, ktorý vám chcem vyrozprávať, by sa možno ani nestal, nebyť jedného bláznivého nápadu, ktorý sa zrodil v hlave malého šteniatka. No skôr než nápad prišlo na svet šteniatko.

Teraz vám rozpoviem, ako sa to všetko odohralo.

Na ulici Pod kvitnúcim gaštanom, v žltom dome s veľkou záhradou, bývala slečna Prokopová so svojím psíkom – sučkou Ruženkou.

Ruženka patrila k najušľachtilejším zo všetkých psov na celej ulici. Bola to, povedané dvoma slovami, PSIA DÁMA. Úcta, ktorou ju jej okolie zahrňalo, sa ešte znásobila jedného jarného dňa, keď sa Ruženke narodili šteniatka. V prútenom košíku sa objavila kôpka svetlohnedých kňučiacich guľôčok. Ruženka s varovne zdvihnutým ňufákom nechala do košíka nahliadnúť iba slečnu Prokopovú, ktorá napočítala rovných sedem šteniatok.

Trvalo ešte niekoľko ďalších dlhých týždňov, kým hrdá Ruženka predstavila svojich potomkov aj ostatným. Hádam všetci susedia z ulice Pod kvitnúcim gaštanom sa prišli pozrieť na tú zlatistú ponuku. Šesť šteniatok, vyčesaných, s farebnými šatkami pod krkom, vyvolávalo úsmievy na tvárach návštevníkov. Ako by aj nie, boli to psie slečny a zdedili dobré spôsoby po mamičke. Zato siedme šteňa... S neustále ufúlaným ňufáčikom snorilo po celom dome i záhrade a všetko, čo našlo, podrobilo dôkladnému preskúmaniu.

„Fuj, necháš to!“ mračila sa slečna Prokopová na malého ufúlanca, ktorý si práve pochutnával na jej plesovej lodičke. „To som zvedavá, kto si teba zoberie,“ pozdychla si, keď spočítala všetky rozhrzyzené topánky, bielizeň a časopisy.

„Kto by si ma bral? Zostanem doma!“ čudoval sa psík, vyvalil na slečnu Prokopovú psie oči a tak, ako to vedia len šteniatka, krútil hlávkou zo strany na stranu, kým si ho nevzala do náručia a všetko mu neodpustila. Myšlienka na nového pána však začala psíkovi vrtať v hlave a nedopriala mu ani chvíľku pokoja. Nemohol spať ani jesť, a dokonca ho nebavilo už ani ťahať svoje sestry za uši.

